

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulată de **SC SA** înregistrată la Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii

Obiectul contestației îl constituie Deciziile de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr., prin care organele fiscale au stabilit **diferența în minus în sumă totală de lei** reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt întrunite dispozițiile art.205 și art.209 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea cauzei.

I. Prin contestația formulată **SC SA** nu este de acord cu măsurile stabilite de organele fiscale din cadrul Biroului Executare Silită și Stingerea Creanțelor Fiscale solicitând anularea deciziilor de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr., ca fiind netemeinice și nelegale.

Contestatoarea arată că, prin Decizia nr. privind soluționarea contestației formulată împotriva Deciziei nr. referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, prin care se contestă suma de lei reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, a fost desființată parțial decizia sus menționată, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cuantumul acestor accesorii.

Contestatoarea susține că, în aceste condiții s-a procedat la corectarea majorărilor de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată calculate prin Decizia nr., în sensul scăderii din evidențele fiscale pe plătitor a sumei de lei, din suma totală contestată de .

SC SA menționează că în ceea ce privește suma contestată, așa cum a arătat și în contestația formulată împotriva Deciziei nr., D.G.F.P. datora societății contestatoare suma de lei conform Sentinței Civile nr., rămasă definitivă și irevocabilă prin respingerea recursului de către Î.C.C.J. București. Contestatoarea susține că suma de lei nu este datorată, în condițiile în care existau datorii reciproce între societate și D.G.F.P., cu atât mai mult cu cât, datoria D.G.F.P. era exigibilă anterior nașterii obligațiilor fiscale ale societății către bugetul de stat și se impunea ca stingerea debitelor reciproce să se facă prin compensare, în locul calculării unor majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere, având în vedere și faptul că art.116 alin.(4) din Codul de procedură fiscală, prevede că compensarea se face din oficiu ori de câte ori se constată existența unor creanțe reciproce.

În concluzie, contestatoarea „solicită admiterea contestației și în consecință modificarea în parte a deciziilor contestate, în sensul exonerării de la plată a sumei menționate.”

II. Organele fiscale din cadrul Biroului Executare Silită și Stingerea Creanțelor Fiscale-A.F.P. Contribuabilii Mijlocii în baza Referatului nr. și a prevederilor art.122 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au emis Deciziile de impunere privind obligațiilor fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. prin care au stabilit diferențe în minus, în sumă totală de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, susținerile contestatoarei, precum și actele normative invocate, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării D.G.F.P. prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă organele fiscale în mod corect au emis Deciziile de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr.

În fapt, organele fiscale din cadrul Biroului Executare Silită și Stingerea Creanțelor Fiscale – A.F.P. Contribuabili Mijlocii, urmare a Deciziei nr. de desființare parțială a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., au emis Deciziile de impunere privind obligațiilor fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. prin care au stabilit diferențe în minus în sumă totală de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

În drept,

Referitor la contestarea de către **S.C. S.A.** a Deciziilor de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr., precizăm următoarele:

Potrivit prevederilor capitolul II. Componentele sistemului de administrare a creanțelor fiscale, subcapitolul II.2.2. Activități, punctul B5. Analiza creanțelor fiscale stabilite prin acte administrativ fiscale pentru care s-a dispus desființarea totală/parțială a acestora din O.M.E.F. nr.2144/2008 privind aprobarea instrucțiunilor privind organizarea sistemului de administrare a creanțelor fiscale, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

„În cazul diferențelor de obligații fiscale principale, obligații fiscale accesorii sau alte obligații fiscale stabilite prin acte administrativ fiscale, care au fost stinse și contestate ulterior, dându-se câștig de cauză contribuabilului, în sensul desființării totale/parțiale a acestora, compartimentul de evidență pe plătitori procedează astfel:

- primește de la serviciul/compartimentul juridic hotărârile judecătorești definitive și irevocabile;
  - primește de la compartimentul de la care a întocmit actul atacat, deciziile de soluționare a contestațiilor;
  - analizează și compară datele existente în fișa analitică pe plătitori cu cele din hotărârile judecătorești sau cele din deciziile de soluționare a contestațiilor;
  - întocmește un referat motivat în care se va prezenta soluția propusă, referat care va fi aprobat de către conducătorul organului fiscal;
  - din Subsistemul de preluare a actelor de colectare venituri (SPAC), se lansează borderoul debitare din Prelucrare, submeniul de selecție;
  - se lansează forma „borderou debitare”, completându-se toate câmpurile existente, cu următoarele mențiuni:
    - în cadrul câmpului „Data plății” se completează data plății inițiale;
    - în cadrul câmpului „Suma” se debitează suma aferentă fiecărui tip de creanță fiscală, așa cum s-a decis prin hotărârea judecătorească sau decizia de soluționare a contestațiilor;
    - în cadrul câmpului „Document creanță” se va selecta „Hotărâre judecătorească”;
    - în cadrul câmpului „Tip sumă” se selectează „Plată în plus”;
    - în cadrul câmpului „Categorie sumă” se selectează creanțe fiscale principale și/sau accesorii, după caz, sau alte creanțe fiscale stabilite prin acte administrative fiscale pentru care instanțele judecătorești au decis desființarea totală/parțială a acestora;
    - se generează decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii, la data primirii sentinței judecătorești definitive și irevocabile/deciziei de soluționare a contestației, aplicându-se procedura de simulare, așa cum este prevăzută la subcap.III.1.2.2.3 (în situația în care se anulează creanțe fiscale principale).
- În cazul diferențelor de obligații fiscale principale, obligații fiscale accesorii sau alte obligații fiscale stabilite prin acte administrativ fiscale, care nu au fost stinse dar au fost contestate ulterior, dându-se câștig de cauză contribuabilului, în sensul desființării totale/parțiale a acestora, compartimentul de evidență pe plătitori va proceda la scăderea din evidențele fiscale, a acestor obligații fiscale, utilizând în acest scop „Borderoul creanțelor fiscale de scăzut prin anulare, prescripție și prin alte modalități prevăzute de lege” (model anexa nr.28), la care va anexa hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă sau decizia de soluționare a contestațiilor după caz.”

În cazul în speță, se reține faptul că, inițial, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii au emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., prin care s-au calculat accesorii în sumă totală de lei, decizie contestată de către SC SA.

Prin Decizia nr. emisă de D.G.F.P. prin Serviciul Soluționare Contestații s-a dispus desființarea parțială a deciziei sus menționate și reanalizarea cuantumului accesoriilor datorate.

Urmare a Deciziei nr. de desființare parțială a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr., organele fiscale din cadrul Biroului Executare Silită și Stingerea Creanțelor Fiscale au emis Deciziile de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr., prin care au stabilit **diferența în minus în sumă de lei** reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Potrivit prevederilor capitolului III.Proceduri pentru administrarea creanțelor fiscale, subcapitolului III.1.2. Procedura de corecție a evidenței fiscale în cazul erorilor materiale, subpunctul III.1.2.2.1 Corectarea erorilor materiale generate de organele fiscale precum și a erorilor efectuate de contribuabili la întocmirea declarațiilor fiscale din O.M.E.F.nr.2144/2008 privind aprobarea instrucțiunilor privind organizarea sistemului de administrare a creanțelor fiscale, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

“Erorile materiale generate de organul fiscal pot proveni din:

- preluarea eronată a datelor din declarațiile fiscale depuse pe suport informatic, în situația în care acestea nu coincid cu cele înscrise în formatul de hârtie, arhivat la dosarul fiscal al contribuabilului;
- preluarea declarațiilor fiscale depuse în mod eronat pentru alte perioade fiscale decât cele înscrise în vectorul fiscal;
- procesarea eronată de către unitățile trezoreriei statului a documentelor de plată, inclusiv a notelor contabile prin care se efectuează operațiuni în contul obligațiilor bugetare;
- valorificarea eronată a unor acte de administrare fiscale introduse prin procedee specifice în sistem – procese verbale de contravenție, decizii judecătorești definitive, acte de control aparținând perioadelor anterioare anului 2006;
- în cazul în care până la soluționarea deconturilor de TVA cu sume negative cu opțiuni de rambursare, sumele restante existente în sold la data depunerii acestor deconturi și eventualele obligații fiscale viitoare solicitate de contribuabil la compensare au fost stinse;
- și în alte situații în care se constată erori în distribuirea și stingerea sumelor plătite în contul unic, inclusiv cele generate de organul fiscal în evidența analitică pe plătitor.”

Având în vedere cele prezentate mai sus se reține faptul că, „decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale” se emite doar în anumite cazuri, ori în speță, nu s-a constatat existența nici a unei situații mai sus enumerată.

Prin urmare, organele fiscale, pentru cauza în speță, în mod eronat au emis Deciziile de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr..

Având în vedere cele precizate mai sus, se va face aplicațiunea prevederilor art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare: „Prin decizie se

poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”, se vor desființa Deciziile de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr., prin care organele fiscale au stabilit **diferența în minus în sumă de lei**, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca organele fiscale să emită alte acte administrativ fiscale conform prevederilor legale, având în vedere cele precizate în prezenta decizie precum și dispozițiile legale aplicabile pe perioada analizată.

De asemenea, prevederile pct.12.7 și 12.8 din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct.12.7, pct.12.8 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se:

DECIDE

Desființarea Deciziilor de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr., prin care organele fiscale au stabilit **diferența în minus în sumă de lei** reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca organele fiscale să emită alte acte administrativ fiscale conform prevederilor legale, având în vedere cele precizate în prezenta decizie precum și dispozițiile legale aplicabile pe perioada analizată.